

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇ Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ἑΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (διὰ τί οἱ Ρωμοῦνοι ἐστράφησαν καθ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων). — Μακεδονία. — Ἐθνικὴ Ἀγαθοεργία. — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Πῶς πρέπει νὰ ἀμυνθῶσιν οἱ Μακεδόνες κατὰ τῶν Βουλγάρων. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς (αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρουμβάχερ καὶ ἡ ἀνασκευή αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ν. Σκιᾶ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 15 Ἀπριλίου 1904.

Εἰς τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Βουλγάρους προσετέθησαν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Ρωμοῦνοι ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν ἀδιανεμήτων ὑπολειψθεισῶν τεμαχίων τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου, ἐν ᾧ δὲ πάντες οὗτοι ἀντίθετα ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους συμφέροντα συναντῶνται ἐν τούτοις εἰς τὸ κοινὸν μῖσος καθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων.

Φοβούνται τοὺς Αὐστριακοὺς οἱ Ἰταλοὶ, ἀλλ' ἡμᾶς πρὸ πάντων ἐχθαίρουσι, διότι ἡμᾶς εὐρίσκουσι ἐμποδῶν καὶ ἡμᾶς συναντῶσι πανισχύρους οὐ μόνον ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀγῇ. Ἡ πείρα, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπίσει ἐλληνικῇ μέσῃ Ἀλβανίᾳ. Εἶναι εὐκόλῳ δὲ νὰ προῖδῃ τῆς, ὅπου ἀμεροληψίαν θὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεότευκτος καὶ παρὰ τὰς προσδοκίας αὐτῶν τῶν Ἰταλῶν Μεγάλῃ Δύναμις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν περιλαλήτων μεταρρυθμίσεων, ἐν αἷς παρίσχει τὴν συναίνεσιν τῆς ἀντὶ τῶν ἀδρόστατων ἀνταλλαγαμάτων τοῦ διορισμοῦ Ἰταλοῦ στρατηγοῦ ὡς ἀρχηγοῦ τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς εἰς αὐτὴν ἀναθέσεως τῆς ἐποπτείας τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου.

Περιφρονοῦσι τοὺς Βουλγάρους οἱ Τούρκοι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἀδιατρέπτως δισπιστοῦσι, τοῦτο μὲν διότι δὲν ἦτο ἡμῖν δυνατόν ποτε νὰ λησμονήσωμεν τὰ ἱστορικὰ καθ' ἡμῶν ἀνοσιουργήματα τῆς φυλῆς ταύτης, τοῦτο δὲ διότι ἐξακολουθοῦμεν ὑποπίπτοντες εἰς τὸ ἀμάχητον καὶ εἰμεθα τὸ κράτιστον, τὸ μᾶλλον πεπιλιτισμένον καὶ τὸ πολυαριθμότερον φυλετικὸν στοιχεῖον τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας.

Ρωμοῦνοι τελευταῖον καὶ Βούλγαροι ἔχουσι τὴν Δόδρουτζαν ὡς πηγὴν ἔριδος ἀστεϊρεύτου, ἀλλὰ τὴν ἐρίδα τυχὸν κρύπτουσι μετ' ἀγωνιδόους προσπάθειαι, διότι ἀμφοτέρους ὠθεῖ ἡ ἔξυτάτη ὀρεξὶς πρὸς τὴν πολυθέλητην καὶ πλουσίαν Μακεδονίαν. Ἀλλ' ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ ἀνοσοῦργου ἀγροῦ, οὗ ἀμφοτέροι ζητοῦσι νὰ δρέψωσι τὰ ῥόδα, λησμονοῦσιν, ὅτι εἶναι ἀνταπαιτητὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ τὰς χεῖρας τείνοντες πρὸς ἀλλήλους ἐπιτίθενται ἀπὸ κοινῆς κατὰ τοῦ γηραιοῦ ἀγροφυλάκου, ὅστις δὲν ἀπηρῆδυσεν εἰσέτι χεῖράνα καὶ θέρος, νυκτὸς καὶ ἡμέρας νὰ ἴσταται ἄγρυπνος φρουρὸς τοῦ τιμαλφοῦς πατρικοῦ κλήρου κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν ὁρνέων.

Εἰς τὴν οὖν τούτων ἐθναρίων τῆς Ἀνατολῆς τὴν ἀνήλικον, διότι δὲν εἶναι οὐδ' ἑσπερικῶς εἰλικρινῆς, τὴν βδελυράν, διότι τείνει εἰς ἀρπαγὴν ξένης περιουσίας, συμμαχίαν, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ δημοσίου, διότι ὁ καθ' ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ πόλεμος ἔνεκα τοῦ ἀπροσδοκῆτου τούτου συνδυασμοῦ προσέλαβε φάσιν, καθ' ἣν ἀνευ παντελοῦς ἐλέθρου τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν ἀδρανεῖς, ὡς μέχρι σήμερον, δὲν δυνάμεθα νὰ μείνωμεν.

Ἐν τῷ ῥωμουνικῷ τύπῳ παρατηρεῖται ἀπὸ τινος παραδοξοτάτη μεταβολή. Οἱ τῆς χθὲς δολοφόνοι — γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν, ἀτυχέστατε Μιχαηλεῖνε! — ἐξυμνοῦνται νῦν ὡς ἥρωες. Ἐν τῇ ὑπὸ τῶν ῥωμουνικῶν ἐφημερίδων ἀναγραφῇ τῶν κατορθωμάτων τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀπαραινόμενος θὰ ἐφαίνοτο ἡ τάσις τῆς ἐπιδοκιμασίας, ἀν μὴ οἱ ἀγαθοὶ Ρωμοῦνοι μετ' ἀπιστεῦτου ἀφελείας διέκηρυττον, ὅτι εἰς τὰς βουλγαρικὰς ταύτας

συμμορίας προστετέθησαν καὶ μέλλουσι νὰ προστεθῶσι καὶ συμμορίαι ῥωμουνικαί.

Ἐρωτᾶται τί σκοποῦσιν αἱ ῥωμουνικαὶ συμμορίαι; Τὴν κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπανάστασιν; Ἀλλὰ τοῦτο οὐτε οἱ Ρωμοῦνοι λέγουσιν, οὐτε ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τσαούτη ἡλιθιότης, ὥστε καὶ λεγόμενον νὰ πιστευθῇ, ὅταν ὁ Χιλμὴ πασσᾶς ἐν Μοναστηρίῳ ὡς ἀπὸ κέρατος τῆς Ἀμαλθείας καταχέρῃ τὸ μέλι καὶ γάλα εἰς τοὺς ὀλίγους ἀντὶ πολλῶν ἐκ Βουκουρεστίου ἀποσταλόντων Λέω (δραχμῶν) ἀναβαπτισθέντας Ρωμοῦνους, ὅταν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ἱλιγγιδόους ταχύτητος συναντῶσιν εἰς ἱδρυσιν γενικοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενίου τῶν Ρωμοῦνων καὶ ἐκδίδωσι τὰ ἐκτελεστήρια τοῦ Προξένου, ὅταν ἐν Κωνσταντινουπόλει τε καὶ Βουκουρεστίῳ πλήττωσι θορυβῶδως τὰ τύμπανα διακηρύττοντα, ὅτι αἱ μεταξὺ τῆς Υ. Πύλης καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως Καρόλου σχέσεις οὐδέποτε ὑπῆρξαν τρυφερώτεραι καὶ ἀδελφικώτεραι.

Τὸ ἀπόρημα θὰ ἔλυτο ἀφ' ἐαυτοῦ διὰ τῆς μόνης δυνατῆς ἀπαντήσεως, ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι σκοποῦσιν, ὅ,τι καὶ οἱ Βούλγαροι, τοῦτ' ἐστὶ τὴν καταπόνησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀν μὴ ἐπιστολαὶ αὐθεντικώταται καὶ οἷας δὴ ποτε ἀμφισβήτησεως ἀνεπίδεκτοι κατήγγελλον ταύτας τὰς κοινὰς ἀτιμίας Βουλγάρων καὶ Ρωμοῦνων: «Ἀπὸ ἐνὸς ἔτους» γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς περιφέρειας τῆς Μητροπόλεως Μογλενῶν (Φλωρίνης), καὶ συμμορίαι τοῦ Γιούβαν, τοῦ Ἀποστόλ, τοῦ Ἀργύρου καὶ ἄλλων ἀσχυρότερων ἀρχηγῶν, ἠρξάντο τῶν πεισῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐλληνοβλαχικαῖς κοινοῖσι τοῦ εἰς τὴν μητροπολιτικὴν περιφέρειαν Μογλενῶν ἀπαγομένου διοικητικοῦ τμήματος Καρατζόβας, ὅπως ἐξαγαγῶσιν τοὺς κατοίκους ἐκ τῆς ἐκείσεως τοῦ ἐλλήνων διδασκάλους καὶ Ἑλλήνων ἱερεῖς καὶ νὰ προσλάβωσιν ἀντ' αὐτῶν Ρωμοῦνους. Ἦδη οὖν κοινότητες, ἀριθμοῦσαι 1900 οἰκογενεῖαι, ἠγαγρόσθησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν βίαν, τοὺς ῥόβους, τὰς ἀπειλὰς. Εἶχε μείνει πιστὴ μόνον ἡ Λούμνιστα, ἀλλὰ καὶ αὕτη νῦν ὑπετάχθη, εἰς τὸ ἐλληνικὸν δὲ σχολεῖον ΟΥΔΕΙΣ φοιτᾷ μαθητῆς, διότι πάντες μεταβαίνουν εἰς τὸ ῥωμουνικόν.

Εἶναι δυνατόν νὰ μὴ συγκινῶσι τοὺς ἀδελφούς Ρωμοῦνους τοιαῦτα ἡρωικὰ τῶν Βουλγάρων κατορθώματα; Ἦτο πιστευτὸν, ὅτι θαυμάζοντες δὲν θὰ ἐμιμοῦντο, ἀφ' οὗ ὑπὲρ τῶν Ρωμοῦνων ἐργάζονται οἱ φίλοι τῶν Βουλγάρων;

Ἰδοὺ τοῦ ἀπαισίου μυστηρίου ἡ ἀποκάλυψις. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης λύεται ἕτερον αἰνίγμα τῆς κατὰ τῶν Τούρκων ἐφηρμογῆς τῶν Βουλγάρων. Ἡμεῖς, λέγουσιν οἱ Βούλγαροι, θὰ ἡσυχάζομεν τώρα καὶ θὰ ἀναμείνωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων. Καὶ οἱ Τούρκοι σκέπτονται, ὅτι ἀφ' οὗ οἱ Βούλγαροι μόνον Ἑλλήνας δολοφονοῦσιν, ἡ ἡσυχία τοῦ κράτους ἐπαγινήθη τελείως!

ὑπὸ τὴν σκέπην ἄρα τῶν μεταρρυθμίσεων ἀκονίζονται τὰ ἐγχειρίδια Ρωμοῦνων καὶ Βουλγάρων, ὅπως ἐμπαῖψιν εἰς σώματα Ἑλλήνων. Μάτην θὰ κρούσιν τὰ θύματα ταῦτα ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Ρῶσοι ὀργανωταὶ τῆς χωροφυλακῆς θὰ δέχωνται γελῶντες τὰ παραπανάτων, τὰς πύλας, μάτην θὰ προσέρχονται πρὸς τοὺς Τούρκους διοικητάς, διότι οὐδ' ἀνέμενον οἱ Τούρκοι ὡς ἀποτέλεσμα τῶν λαμπρῶν τούτων μεταρρυθμίσεων τὸ αἰετοῦ εὐφρόσυνον αὐτοῖς θέαμα τοῦ ἀμοιβαίου σφαγῆς τῶν ἀπίστων.

ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν μεταρρυθμίσεων ἀνενόχλητοι θὰ ἐργάζωνται νὰ εὐρύνωσι τὸν τάφον τοῦ Ἑλληνισμοῦ πάντες οἱ νεκροθάπται οὗτοι. Οἱ παρ' ἡμῖν ἀναποράσιτοι, οἱ πεπηγμένοι ἔχοντες τὸ αἶμα εἰς τὰς φλέβας τῶν, οἱ ὀρρωδόντες πρὸ τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ πληθους τῆς ἐπιβουλῆς ἐρωτῶσιν: Ἀλλὰ τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν καὶ πῶς θὰ ἀντιδράσωμεν κατὰ τοιούτων πολεμίων καὶ τί ἐλπίζομεν νὰ κατορθώσωμεν; Εἰς τούτους θὰ ἐπαναλάβωμεν ἀπαξ ἔτι, ὅτι μέτρον τῆς ἰσχύος ἡμῶν ἀποτελεῖ τὸ

πλῆθος τῶν πολεμίων. Κατὰ πτωμάτων οὐδεὶς ποτε ἐπολέμησεν, ἀλλ' ὡς πτώμα θὰ ἀνεχθῇ ἐαυτὸν καταπατούμενον ὁ Ἑλληνισμός, ἀν μὴ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς ὑπαρχούσας μεγάλας δυνάμεις του; Ἐπέστη ἤδη ὁ καιρὸς εἰς τὸ ἐγχειρίδιον νὰ ἀντιτάξωμεν τὸ ἐγχειρίδιον καὶ εἰς τὴν δυναμίτιδα τὴν δυναμίτιν. Ἰδιῶται καὶ σωματεῖα, σύμπασι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τοῦτο ἐξωθεῖται ὑπ' αὐτῶν τῶν ποικιλιγνύμων ἐχθρῶν του, ἐσχάτῃ δὲ ἀνανδρίᾳ θὰ εἶναι, ἀν καὶ νῦν σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αἱ ἐνέργειαι τῶν Ρωμοῦνων. — Οἱ λόγοι τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐννοίας τῶν Τούρκων. — Τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας των.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1904 τὰ ἐπόμενα:

Ἐξ οὗτο ἐφηρίσθη ὑπὸ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ μεγαλομάνων ἡ πίστις τῶν 600,000 χρυσῶν δραχμῶν, νέα ἔξαψις καὶ νέα ἐμφάνισις τοῦ ῥωμουνικοῦ πατριωτισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἐξεδηλώθη. Ὅλα τὰ ναυαγία τοῦ βίου, ὅλοι τῆς κοινωνίας οἱ ἀπόβλητοι ἤρχισαν συσπειρούμενοι περὶ τοὺς ἀφλοκερδεῖς πράκτορας τοῦ ῥωμουνισμοῦ πωλοῦντες ὅσον δύνασιν ἀκριβώτερον τὴν ῥωμουνικὴν φιλοπατρίαν μέχρι ἐξαντλήσεως, ἐνοεῖται, τοῦ παχυτάτου ἐκείνου κονδυλίου.

Ἀλλὰ συνετὸν δὲν εἶναι νὰ περιορισθῶμεν εἰς γέλωτος διὰ τὰ σπαρμαδικὰ ταῦτα κινήματα τῶν Ρωμοῦνων ἐν χώρῃ, ἐν ᾗ οἱ ζητοῦμενοι νὰ ἀλειυθῶσιν ὡς Ρωμοῦνοι ἰγνοοῦσι καὶ τὸ ὄνομα Ρωμουνία καὶ τοῦ ποῦ εἴται ἡ ὀραία αὕτη χώρα, ἡ ὁποία προσφέρει ἀντὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰς αὐτὴν ἀρπαγῆς ἀδρά μισθώματα. Ἀκριβῶς διότι ἡ τέλεια ἄδυναμία τῶν Ρωμοῦνων ἐν Μακεδονίᾳ ὑπαγορεύει αὐτοῖς μέσα καὶ τρόπους ἐνεργείας σφόδρα ἐκινεῖς, εἶναι νομαὶ δὲ εἰσέτι αἱ ἀναμνήσεις τῶν ἀτιμιῶν τοῦ Ἀποστόλου Μαρμαρίτου, ὅπως ἐνείκαμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ λάθωμεν ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις κατὰ τῆς νέας τῶν Ρωμοῦνων καθ' ἡμῶν ἐπιθέσεως.

Τὸ σύστημα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, τὸ ἐγκαινισθὲν ὑπὸ τοῦ Μαρμαρίτου, συνίσταται εἰς τὴν δημοδοκίαν τῶν Τούρκων ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ εἰς τὴν δι' αὐτῶν ἡμελεικτον καταδίδωσιν τῶν ἐλληνικῶν βλαχοφόνων κοινοτήτων. Πᾶς ὁ ἀντιστάμενος εἰς τὰς προπαγανδικὰς αὐτῶν ἐνεργείας καταπροδίδεται εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς ὡς ἐλληνίζων, ὡς μέλος ἐλληνικῶν κοινοτήτων, ὡς συνωμότης κατὰ τοῦ καθεστώτος.

Ἀρχὴν ἐφαρμογῆς τοῦ κκοήθους τούτου συστήματος τῆς διὰ τῶν Τούρκων τρομοκρατίας τῶν Ἑλλήνων φάνονται ἀποτελοῦντα τὰ ἐν Μοναστηρίῳ γινόμενα. Ὁ ἐνδοξότατος Γεν. Ἐπιθεωρητῆς τῶν μακεδονικῶν νομῶν Χιλμὴ πασσᾶς δεικνύει ἀποκάλυπτον τὴν ὑπὲρ τῶν Ρωμοῦνων μεροληψίαν του, ὅλαι δὲ αἱ ἐνδείξεις ὑπάρχουσιν, ὅπως καταστή πιστευτὸν, ὅτι ἐκ τοῦ παχεῖος ἐκείνου κονδυλίου τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων χρυσῶν ῥωμουνικῶν δραχμῶν ἡ Αὐτοῦ Ἐνδοξότης ἔλαβε τὴν μερίδα τοῦ Λέοντος, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ῥωμουνικοῦ πολιτισμοῦ (!!!) ἐν Μακεδονίᾳ!

Ἐνταῦθα, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Μακεδονίας, ἤρχισαν δραστηρίως ἐνεργοῦντες πρὸς δημοκρατικὴν ῥωμουνικὴν κοινοτητα. Διὰ γευμάτων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς «Ἀγγιλίας», δι' ὑποσχέσεων, ἀμοιβῶν καὶ ἀξιωμάτων, ἤλυσαν ὑπογραφὰς τινὰς ἀπλοικῶν βλαχοφόνων Ἑλλήνων εἰς ἀναφοράν πρὸς τὸν Βαλῆν, περὶ ἀναγνωρίσεως τοιαύτης κοινοτήτος. Ἀλλ' οἱ ἐπιστημότεροι πρὸς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐτέθησαν ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ αἱ συκοφαντικαὶ μηνύσεις πρὸς τὴν ἀρχὴν. Νέος τις Ἑλλήνων μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου ἐρράπιος πρὸς διείτις δύο Ρωμοῦνους μαθητάς. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀνεσώρευτο ἐκ τοῦ τάφου τῆς λήθης καὶ ὁ Ρωμοῦνος διδάσκαλος Σ. Σάβρος ἐπιδίδει μηνύσιν, ὅτι ἡ ζωὴ του κινδυνεύει ἐκ τοῦ νεαροῦ ἐκείνου Ἑλλήνου. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν αὐθιγρὸν τὸν νέον τούτον καὶ ἐφυλάκισεν αὐτόν, θὰ ἐσῆπετο δὲ εἰς τὰς φυλάκας, ἀν μὴ αἱ παραστάσεις προκρίτων τῆς ἡμετέρας Κοινοτήτος καὶ τοῦ Μητροπολίτου ἐπειθον τὸν Γεν. Διοικητὴν Θεσσαλονίκης, ὅτι πρόκειται περὶ καθάρως συκοφαντίας. Ὁ νέος ἀπεφυλακίσθη τὸ Μεγα Σάββατον.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῖδην δικηγόρον
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ

Ὁ ἄρις ὡς μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κληθεὶς Σιβεσμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών Γρηγόριος ἐν δημοσίᾳ συνεδρίῳ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἐπομένους προσφωνήσεως ἐξηγγεῖλε τῇ 21 Μαρτίου τὴν φιλογενὴ καὶ ἀνταξίαν εἰς ἀληθῆ ποιμενάρχην ἀπόφασιν, τοῦ νὰ ἀνεγείρῃ ἐν τῇ φιλομούσῳ τῶν Σερρῶν πόλει, αἰτίνες δικαίως διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν αἱ Ἀθῆναι τῆς Μακεδονίας, οἰκοδόμημα κατὰλληλον, ὅπως χρησιμοῦσιν ὡς Γυμνάσιον τῆς πόλεως.

«Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ

Ἡ θερμότερά τῶν εὐχῶν, ἥν ἀπὸ ἐτῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἀνέπεμπον, ἦτο ὅπως μετὰ διατήρησιν εἰς τὴν ζωὴν μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τῇ βοηθείᾳ αὐτοῦ θὰ εὐρίσκωμεν ἐν τῇ εὐχαρίστῳ θέσει νὰ ἐξαγγεῖλω ἐπισήμως πρὸς ὑμᾶς ἐἰς τῶν διακαῶν πόθων μου, ἐν τῷ καθήκον καὶ ἡ ἀποστολῇ μου ἐγέννησαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, θεωρητικῶς ὀριστικῶς πεπιληρωμένους.

Τίς δὲ ὁ πόθος οὗτος; Νὰ ἀνεγείρῃ ἐν ᾧ τόπῳ ἀπὸ ἐτῶν εἰρηνικῶς διαδιδῶ εὐπρεπῆ καὶ ἀτάξιον τῆς εὐνδρου πόλεως τῶν Σερρῶν οἶκον τῶν Μουσῶν, ὅν νὰ δωρήσωμαι τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν ἐπιμενῇ ἐὼς ἐλπίδι Ἑλληνίδι νεότητι.

Δόξα λοιπόν, ἀγαπητοὶ, τῷ ἐπακούσαντι τῆς εὐχῆς μου μεγάλῳ Θεῷ καὶ ἱκανώσαντι με νὰ ἐξαγγεῖλω πρὸς ὑμᾶς πεπιληρωμένον τὸν ἱερὸν μου πόθον ἐν ᾧ ἀκριβῶς χρόνῳ, εἰς τὴν φωνὴν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὑπείκων, παρασκευάζομαι, ὅπως σωματικῶς ἀποχωρισθῶ ἐπὶ διείτιν ἐκείνων, οὗς πατρικῶς ἡγάπησα, ἀρμολογῶ πάντοτε ἐπὶ δωδεκαετίαν μετ' αὐτῶν συνεργάσθην καὶ υἱικῶς ἀντηγαπήθην.

Ζῶσα τῆς τοιαύτης ἀμοιβαίας ἀγάπης ὁμολογία ἔστω τὸ ἐπ' αἰσίοις παρὰ τὴν περικαλλῆ Γρηγοριάδα Σχολὴν τοῦ μεγάλου τῆς πόλεως ἡμῶν εὐεργέτου Γρηγορίου Κωνσταντινίου ἀνεγερθησέμενον Γυμνάσιον. Αὐτὸ καὶ κατὰ τὸν ἐπὶ διείτιν χωρισμὸν ἀπ' ἀλλήλων καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ προσκαίρου βίου μετὰστασιν μου ἂς κηρύττῃ καὶ βεβαιῶ τὸν μεταξὺ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ πνευματικῶν τέκνων ὑπάρξαντα ἀμοιβαίον τῆς ἀγάπης δεσμόν ἐν τῇ σμικρότητι δὲ αὐτοῦ ὅς καλὴ καὶ παροτρύνῃ τοὺς δυναμένους εἰς μείζονα καὶ σπουδαιότερα πρὸς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα καὶ τὸ παλαιφρατον ἔθνος κοινοφελῆ ἔργα.»

Εἰς τὴν συγκινητικὴν ταύτην προσφωνήσιν, μετὰ βαθυτάτης κατανύξεως ἀκούθησαν, ἀπήντησεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀντιπροσωπείας ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Ι. Θεοδωρίδης, ἱατρὸς, διὰ τῆς εὐστόχου ταύτης ἀντιφωνήσεως:

«Σεβασμιώτατε.

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς πόλεως Σερρῶν δράττεται τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς πόλεως τῷ πολυφιλίτῳ καὶ σεβαστῷ αὐτῆς ποιμενάρχῃ, ἐξαγγέλλοντι αὐτῇ ἡγεμονικὴν ὄντως δωρεάν, τὴν ἐκ βάθρων ἀνοικοδόμησιν φυτωρίου μεγαλοπρεποῦς πρὸς ἀνωτέραν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Σερρῶν, τοῦ Γρηγορίου Γυμνασίου, οὗτω κληθησέμενον πρὸς αἶδιον καὶ ἀφθιτον μνημὸν τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ πρὸς ἀπομίμησιν τῶν μεταγενεστέρων.

Σεβασμιώτατε.

Ἡ ἐπὶ δωδεκαετίαν καὶ ἐπέκεινα εὐστοχος διαχείρισις ὑφ' ἡμῶν τῶν μερικῶν καὶ γενικῶν συμπεριφορῶν τῶν Χριστιανῶν τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Σερρῶν καὶ ἡ διατηρηθελήσῃς τοῦ σκόφου, ὅπερ ἐνεπιστεῖται ὑμῖν ἐν ζοφεροῖς χρόνοις ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία, εἰς ἀσφαλὴ λήμειν, ἀπαρτῖ ἀφ' ἡμῶν πάντα λόγον πρὸς ἑγκωμίασιν. Τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τὸ χρησιμεύον διὰ τὴν διανοητικὴν διαμόρφωσιν τῶν Ἑλλήνων τέκνων τῆς ἐπαρχίας ταύτης θὰ ἐγκωμιάζῃ ὅσαι τὸ ὄνομα ὑμῶν.

Σεβασμιώτατε.

Τὰ μέγιστα λυπεῖ ἡμᾶς, ὅτι πρόκειται ν' ἀποχωρισθῇ ἡμῶν ἐπὶ διείτιν, μετακαλούμενος ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς δόξαν εὐρυτέρων γενικωτέρων συμπεριφορῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἀλλ' ἐν τῇ δεδοχασιμένῃ πείρᾳ καὶ συνέσει ὑμῶν ἐγκαυχώμεθα, ὅτι καὶ ἐν τῷ εὐρυτέρῳ ταύτῳ κύκλῳ τῆς ἐνεργείας ὑμῶν θὰ δρᾷ-

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΑΤΡΟΥΣΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΩ Ε
 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ
 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — ΠΑΤΡΑΙΣ — Ε
 ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
 ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ Ε
 'Αγιοσολωμίου Συνάλλουματος και
 — Εκδόσις 'Επιταγών και Πιστογρο
 σελών επί τῇ 'Επιτροπῇ καὶ Ἐξωτερικῇ

[illegible]

ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις ἐς
 ζογραμμάτια, ἐς Ἐπτάγας εἰς Ὀλλύας
 γίλιας καὶ ἐς Χρυσόν. Αἱ ἐς ἑπτάγας καὶ
 οἱ οὐ τόκοι αὐτῶν ἀποδοθῶσι δὲ Ἐπτά
 Πάντα τα δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιδοσθέντες
 καταβάντες. Αἱ ἐς χρυσόν καταθέσεις ἀποδο-
 τὸ νόμισμα, αἱ δ' ἐντένοι κατὰ θέσιν. Διὰ
 εἰς πρώτην ζήτησιν ποσὴν υπερεικονήσαντες
 ἢ Φράγκα 100000 ἢ Τράπεζα πλῆθον

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις ἐς πρώτην ζήτη-
 σιν

ΑΝΑΤΟΚΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ

Ὅρα τὸ σχετικὸν βιβλίον, δ κρατὶ
 περὶ αὐτὴν διάθεσι τοῦ αὐτοῦτος.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τὰ ἅπαντα
τιμα μέλη τῆς Ἀδελφότητος ταύτης.

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τὰ ἅπαντα, τιμα μέλη τῆς Ἀδελφότητος ταύτης,

(ἡρωιστῶν) εἰς Δολιχὰς τὸν κ. Δη-
 νομήν, πρόεδρον, καὶ Γενάρχον
 αὐτοῦ, ταμίου αὐτῆς, τὸ Διοικητικὸν Συ-
 νεδίειρε παμψηφίᾳ εἰς ἀποκατάστασιν
 προέδρου μὲν τὸν κ. Λαυρεντίου Μέτσο-
 ν, τὸν κ. Θεμιστ. Μεκλινῶν καὶ τα-
 μίου πρὸς τὴν ἀπευθύνανται οἱ βο-
 λὲς ὑποστηρίξωσι τὸ λαμπρὸν τοῦτο
 τελεῖν.

κατατοῦν σύστημα καὶ συντόμωσιν τοὺς ὑπ

ατήσῃ τὸ αὐτοῦ ἢ νὰ περιβάλλῃ οἰκιοθελῶς εἰς τὸ

ἵπτα μέν
 τοι δὲ
 λέλχθῃ εἰ-
 σέ μωας καί
 σουσι βί-
 ας τήμωνας
 ἵπτο ἱστο-

[illegible]

1) Μόνη ἡ λέξις βούς εὑρίσκεται ἐν ταῖς Παρ.
Πολίτιον, (τομ. Γ' σελ. 185 ξξ.) ὑπὸ ἐννέα διαφορ.

χικόνες τυπούς, ἤτοι βοῦδι, βῶδι, βοῖ, βοῦς, βοῦ,
 βοῦγδ, οὔδι. Ἰσως δὲ ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι
 ἀκόμη.

10

